

Article 47. Sancions per infraccions de l'article 45

1. Les infraccions lleus se sancionen amb multes de fins a 600 euros. Les infraccions greus se sancionen amb multes de 601 a 3.000 euros. Les infraccions molt greus se sancionen amb multes de 3.001 a 30.000 euros.

2. Quan l'infractor hagi obtingut un benefici econòmic avaluable i concret mitjançant la comissió de les infraccions esmentades superior al màxim indicat en l'apartat anterior d'aquest article, s'ha de sancionar amb multa de fins al doble del benefici obtingut.

3. Les quanties de les sancions establertes en els apartats anteriors s'han de graduar tenint en compte en cada cas la gravetat de la infracció, la naturalesa dels danys i perjudicis causats, i la conducta anterior dels infractors, llevat que ja hagués estat presa en consideració per a la qualificació de la sanció.

Article 48. Infraccions comeses per funcionaris i agents de l'Administració de caràcter indefinit

Els funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit de les diferents administracions, que siguin sancionats per la comissió d'una infracció contra l'activitat estadística, incorreran igualment en responsabilitat disciplinària per incompliment de l'obligació estatutària de respectar l'ordenament jurídic, en els termes previstos en la seva normativa pròpia.

Article 49. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions lleus prescriuen en el termini d'un any; les greus, en el termini de dos anys; i les molt greus, al cap de tres anys.

2. El termini de prescripció es comença a comptar des del dia en què es comet la infracció.

3. La prescripció s'interromp en el moment en què s'inicia, amb coneixement de l'interessat, el procediment sancionador.

Article 50. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions lleus prescriuen en el termini d'un any; les imposades per infraccions greus, en el termini d'un any i mig; i les imposades per infraccions molt greus, al cap de dos anys.

2. El termini de prescripció es comença a comptar des del moment que adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

3. La prescripció s'interromp en el moment que s'inicia, amb coneixement de l'interessat, el procediment d'execució.

Article 51. Altres responsabilitats

1. Les sancions administratives previstes en aquesta secció s'imposen sense perjudici de les responsabilitats civils o de qualsevol altre ordre que puguin concórrer.

2. Quan en qualsevol moment de la tramitació del procediment sancionador es tingui coneixement de l'existència d'actuacions judicials a conseqüència dels mateixos fets, s'ha de suspendre aquesta tramitació i s'ha de reprendre, si escau, quan les actuacions judicials finalitzin mitjançant resolució ferma o qualsevol altra causa.

3. En qualsevol moment del procediment sancionador en què els òrgans competents estimin que els fets també poden ser constitutius d'il·lícit penal, ho han de comunicar al Ministeri Fiscal. Un cop admès el procediment penal, l'òrgan competent per a la resolució del procediment administratiu ha d'acordar la suspensió fins que recaigui resolució ferma de la causa penal.

Disposició adicional

Per adaptar l'activitat estadística als principis de coordinació, o quan la naturalesa de determinades estadístiques ho requereixi, s'autoritza l'autoritat estadística a establir convenis i acords en matèria estadística, sotmesos als compliments de les normes de la present Llei, amb les administracions públiques i les entitats públiques o privades, amb l'objectiu de garantir al màxim la informació de l'activitat estadística d'interès comú i evitar la duplicació innecessària d'operacions estadístiques.

Disposició transitòria única

L'activitat estadística en curs s'ha d'adaptar a aquesta Llei en el termini de tres mesos.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions anteriors a aquesta Llei que s'hi oposin.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 8 de juny del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 5 de juny del 2012, sota el títol **Projecte de Llei de modificació de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 29 de juny del 2012, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de juny del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals

Exposició de motius

L'objectiu fonamental de la Llei 10/2003 era establir un marc legal sòlid i suficient que permetés als comuns desenvolupar i exercir les seves competències tributàries i financeres determinades per la Constitució, en concordança amb el que estableixen la Llei de bases de l'ordenament tributari, la Llei general de les finances públiques i la Llei qualificada de competències dels comuns.

L'aplicació de la Llei durant aquests gairebé deu anys ha posat de manifest la necessitat d'introduir-hi modificacions puntuals per adaptar aquesta norma marc a les necessitats i exigències actuals dels comuns.

Durant aquests anys s'ha vist que tenir en compte únicament un any, el darrer, a l'hora de determinar la quantia màxima d'endeutament suposa exposar-se molt a la volatilitat dels ingressos anyals dels comuns en relació amb certs tipus d'ingressos, com ara l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries i l'impost sobre la construcció. Per aquest motiu, aquest Projecte de llei introdueix que el període que es prengui en compte per al càlcul de la quantia màxima d'endeutament no sigui d'un sol any sinó un termini més llarg; en concret, es proposa un termini de tres anys, que ha de permetre acomodar el límit màxim no segons el que passi en un exercici sinó dins d'aquest termini més ampli.

Una altra modificació es la que fa referència a l'impost sobre la propietat edificada, que per calcular la base de tributació no diferencia entre la superfície destinada exclusivament a habitatge i la superfície destinada a terrasses, aparcament o trasters.

També s'han introduït dues modificacions que fan referència a l'impost sobre activitats comercials,

empresarials i professionals. Per una banda, permet establir una bonificació durant els dos primers anys per l'inici de noves activitats i per una altra banda, modifica la forma de calcular el còmput de la superfície accessòria a la superfície d'explotació i fixa un percentatge màxim en lloc d'un percentatge fix. En aquest sentit la Llei delega al comú el percentatge de la bonificació aplicable dins dels termes que estableix aquesta Llei. Això suposa no perjudicar certs tipus d'activitats que compten amb espais oberts dels quals no obtenen la mateixa rendibilitat.

Per acabar, es modifica el termini de prescripció perquè els comuns puguin disposar del termini suficient per cobrar els seus drets econòmics, mentre no hi hagi una normativa que possibiliti l'execució dels actes administratius per part de la mateixa Administració.

Aquesta Llei es compon de 5 articles i una disposició final.

Article 1

Es modifica l'apartat 5 de l'article 30 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, amb la redacció següent:

"5. Base de tributació: La base de tributació es determina en funció dels metres quadrats de superfície del bé immoble.

Quan la propietat immobiliària és edificada, la superfície del bé immoble correspon a la superfície total construïda i es pondera per un índex de localització.

No obstant el previst en l'apartat anterior, en els cassos d'espais construïts dedicats a terrasses, aparcaments, trasters només es computa com a propietat edificada com a màxim el 40% de la superfície d'aquests espais:

Quan la propietat immobiliària és no edificada, la superfície del bé immoble es pondera per un coeficient de qualificació urbanística.

Els comuns estableixen una escala d'índexs de localització per tal de considerar la categoria del lloc o el carrer on es troba situat el bé immoble.

El valor dels índexs de localització se situa entre 0,5 i 2.

La classificació dels llocs o els carrers de cada parròquia s'estableix en l'ordinació tributària comunal, en què es distingeix un nombre màxim de cinc categories.

Igualment, els comuns estableixen uns coeficients per tal de considerar la qualificació urbanística de la zona on es troba radicat el bé immoble no edificat.

El valor dels coeficients de qualificació urbanística se situa entre 0,5 i 2.

La qualificació urbanística dels béns immobles no edificats s'estableix en l'ordinació tributària comunal, en funció de les categories següents:

- a) Sòl urbà
- b) Sòl urbanitzable
- c) Sòl no urbanitzable”

Article 2

Es modifica l'apartat 5 de l'article 32 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, amb la redacció següent:

“5. Base de tributació: La base de tributació es determina en funció dels metres quadrats de la superfície d'explotació ponderada per un índex de localització.

La superfície d'explotació és la superfície total dels locals destinats a la realització de l'activitat, expressada en metres quadrats i, si és el cas, mitjançant la suma de totes les seves plantes. Tanmateix, en els cassos següents només es pot prendre com a màxim com a superfície d'explotació el 40% de la superfície:

Superfície no construïda o descoberta dedicada al dipòsit de matèries primeres o productes de qualsevol classe, i, en general, a qualsevol aspecte de l'activitat de què es tracti, inclosos els aspectes accessoris o complementaris d'aquesta activitat, com la superfície ocupada per vials, jardins, zones de seguretat, etc.

Superfície construïda o coberta dels magatzems i dipòsits de tots tipus.

Superfície dels aparcaments coberts o descoberts, sempre que l'activitat desenvolupada a títol principal no sigui d'aparcament.

Els comuns han d'establir una escala d'índexs de localització per tal de considerar la categoria del lloc o del carrer on radiqui cada activitat econòmica.

El valor dels índexs de localització se situa entre 0,5 i 2.

La classificació dels llocs o els carrers de cada parròquia s'estableix en l'ordinació tributària comunal, en què es distingeix un nombre màxim de cinc categories.”

Article 3

Es modifica l'apartat 7 de l'article 32 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, amb la redacció següent:

“7. Quota tributària: La quota tributària de l'impost de radicació d'activitats comercials, empresarials i professionals resulta d'aplicar a la base de tributació el tipus de gravamen.

No obstant l'establert en el paràgraf anterior, s'estableix una quota tributària mínima aplicant el

tipus de gravamen que correspongui al resultat de multiplicar l'índex de localització per 20 metres quadrats, així com una quota tributària màxima de 300.000 euros.

Tanmateix, en el cas d'empresaris que iniciïn una nova activitat comercial, empresarial o professional, l'obligat tributari es pot beneficiar de les bonificacions següents.

a) Reducció de fins al 100% de les quotes tributàries que es meritin durant els primers dotze mesos a comptar des de l'inici de l'activitat.

b) Reducció de fins al 50% de les quotes tributàries que es meritin durant els dotze mesos següents a l'inici de l'activitat i fins a un total de 24 mesos posterior a l'esmentat inici de l'activitat.

L'ordinació comunal regularà la bonificació aplicable en cada cas dins dels límits que estableix aquesta Llei.

Aquesta bonificació no s'aplica en cas que l'activitat hagi estat exercida amb anterioritat, encara que sigui com a conseqüència d'un canvi de titularitat.

Article 4

Es modifica l'article 47 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, amb la redacció següent:

“Article 47. Quantia màxima de l'endeutament

1. L'import total de les operacions d'endeutament referides a l'article 43 no pot excedir el 200% de la mitja dels ingressos totals liquidats en els pressupostos de l'Administració comunal corresponent als tres anys naturals immediatament anteriors al de formalització de les operacions, excloent-ne el mateix endeutament i els ingressos procedents de l'alienació del patrimoni.

2. La càrrega financera anual no pot excedir el 20% de la mitjana dels ingressos totals liquidats en el pressupost de l'Administració comunal dels tres anys naturals immediatament anteriors al de formalització de les operacions, excloent-ne el mateix endeutament i els ingressos procedents de l'alienació de patrimoni. La càrrega financera consisteix en la suma de les quantitats destinades, en cada exercici, al pagament de les anualitats, dels interessos i de les comissions financeres corresponents a les operacions de crèdit, inclosos els imports relatius a la possible efectivitat dels avals.

La càrrega financera inclou la corresponent a les societats públiques participades per l'Administració comunal segons els comptes auditats de l'any natural immediatament anterior, proporcionalment al percentatge de participació. El càlcul d'aquesta càrrega financera es determina d'acord amb el paràgraf anterior.

Per a les altres societats participades per l'Administració comunal referides a l'apartat 1 c) de l'article 43, la càrrega financera es calcula proporcionalment al percentatge de participació en el seu capital social, ponderant-la per la part de l'endeutament de la societat esmentada que computa a efectes del càlcul de l'endeutament comunal, respecte al seu endeutament total. El càlcul d'aquesta càrrega financera es determina d'acord amb el segon paràgraf d'aquest apartat.

3. L'import total de les operacions d'endeutament a curt termini no pot excedir el 40% de la mitjana dels ingressos totals liquidats en el pressupost de l'Administració comunal dels tres anys naturals immediatament anteriors al de formalització de les operacions, excloent-ne el mateix endeutament i els ingressos procedents de l'alienació de patrimoni.

4. El comú que superi qualsevol dels límits establerts en els apartats 1 i 2 anteriors rep la participació dels ingressos de l'Estat en el pressupost de l'any següent que es conegui la desviació, reduïda en un import igual a l'excés d'endeutament sobre el límit establert. Aquest import és dipositat a l'INAF fins al moment en què el comú compleixi els límits establerts.

5. El Tribunal de Comptes informa el Consell General de la quantia d'endeutament i de la situació de cada comú.”

Article 5

Es modifica l'apartat 2 de l'article 56 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, amb la redacció següent:

“2. La prescripció queda interrompuda si el deutor reconeix el deute de forma fefaent davant l'Administració comunal o si aquesta li n'exigeix el pagament també de forma fefaent. La interrupció de la prescripció comporta que comenci a córrer de nou el termini de tres anys des de la producció del fet interruptor, sense que es pugui computar el termini de temps transcorregut abans de la interrupció.”

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 8 de juny del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 5 de juny

del 2012, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa de delimitació de la frontera** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 29 de juny del 2012, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de juny del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa de delimitació de la frontera

L'article 5 del Tractat entre el Principat d'Andorra i la República Francesa, que rectifica la frontera, establia que les dues parts es comprometien a iniciar, al més aviat possible, negociacions amb vista a concloure un acord relatiu a la delimitació de la seva frontera. El Tractat va entrar en vigor el 26 de juliol del 2001 amb l'intercanvi dels instruments de ratificació entre ambdues parts.

Les negociacions conduïdes per la Comissió Francoandorrana de Delimitació de la Frontera es van iniciar, doncs, el 2001, i el gener del 2002 ambdues parts ja acorden uns principis bàsics, segons els quals la frontera passaria pel mig del llac de les Abelles i, per altra banda, caldria preveure la gestió conjunta de l'aigua. Així mateix, s'acordava trobar una solució negociada per a les zones en litigi, a saber, el clot de les Abelles, els dos pics d'Envalira i la Palomera.

Més endavant, s'acordava també deixar de banda tota consideració de tipus històric i traçar la frontera atenent criteris internacionals d'aigües vessants, tot preveient el novembre del 2008 repartir les despeses de fitació al 50% entre les dues parts.

En conseqüència, les grans línies de la delimitació de la frontera s'acorden el febrer del 2008, i serviran per